

Interleukiini 13 -salpaajaa astmaatikoille

Hengitysteiden krooninen tulehdus astman yhteydessä voi johtua monista eri syistä. Osalla astmaatikoista interleukiini 13 (IL-13) voi olla keskeinen tulehduksen lietsoja. IL-13 on allergistyyppisten Th2-solujen tuottama sytokiini. Sitä ilmenee astmapotilaiden hengitysteissä, ja sillä on vaikutuksia keuhkoputkien yli-reaktiivisuuteen, tulehdukseen sekä fibroblastien aktivaatioon. IL-13 lisää myös periostiinin tuottoa keuhkoputkien epiteelisolukosta, ja tämän merkkiaineen verestä määritettyjä pitoisuuksia voidaan käyttää epäsuorana osoituksena potilaan IL-13-pitoisuuksista.

IL-13:a inhivoivaa humanisoitua

monoklonaalista vasta-ainetta, lebrikitsumabia, on nyt kokeiltu astman hoidossa (Corren J ym. N Engl J Med; 358:1088). Lumekontrolloituun koosseeseen osallistui reilut kaksisataa potilasta. Nämä kärsivät keskivaikeasta astmasta, joka ei pysynyt hallinnassa glukokortikoidien eikä pitkävaikutteisten beeta-agonistien avulla. Lebrikitsumabi annosteltiin ihon alle kerran kuussa. Jo viikon kuluttua uloshengityksen sekuntikapasiteetti (FEV₁) oli parantunut merkitsevästi lääkettä saaneilla, ja hyötyvaikutus näkyi koko puolen vuoden kokeen ajan. Potilasalaryhmittäin tarkasteltuna lääkkeellä oli mielenkiintoinen tehoero. Astmaatikoilla, joilla oli ve-

ressään runsaasti periostiinia, FEV₁-arvo parani yli kahdeksan prosenttia, kun taas periostiinia vähän ilmentävillä potilailla vasta-ainehoidon hyöty jäi merkityksettömäksi, alle kahteen prosenttiin.

IL-13:n salpaus saattaa siis tehotella sellaisilla astmapotilailla, joiden taudin synnyssä tällä sytokiinilla on merkitystä. Jos nämä potilaat voidaan luotettavasti tunnistaa esimerkiksi periostiinia mittaamalla, avautuu uudenlaisia mahdollisuuksia yksilöllistetyn hoidon räätälöimiseen tässä tulehdustaudissa. ■ MS